

Nr 81.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av en kronan tillhörig fastighet i Jokkmokks socken; given Stockholms slott den 21 februari 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gösta Bagge.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Bagge anmäler härefter fråga om försäljning av en kronan tillhörig fastighet, vilken tidigare disponerats av det numera nedlagda småskoleseminariet i Murjek, och anför härom följande:

I skrivelse den 11 februari 1941 har *byggnadsstyrelsen* hemställt, att fastigheten Åkerberg 8²³ om 1,2244 hektar, avstyckad från den kronan tillhöriga fastigheten Åkerberg 8¹ i Jokkmokks socken, måtte få försäljas till Jokkmokks skoldistrikt för en köpeskilling av 10,000 kronor och på de villkor i övrigt, som angivas i ett mellan byggnadsstyrelsen och skoldistriktet upprättat köpekontrakt.

Lägenheten ifråga, som tillhör statens allmänna fastighetsfond, är såsom av byggnadsstyrelsens skrivelse framgår belägen omkring 300 meter söder

om Murjeks järnvägsstation invid landsvägen till Jokkmokk. Därå äro uppförda åtta för det år 1934 nedlagda småskoleseminariet i Murjek avsedda byggnader, nämligen en huvudbyggnad med undervisningslokaler och bostad för rektor, en skolköksbyggnad, en elevbostad och en badstubyggnad samt fyra uthus.

Enligt kontraktet skulle lägenheten säljas gravationsfri och tillträdas den 1 juli 1941 i det skick densamma då befunno sig. Säljaren skulle vara befriad från all stängselskyldighet gentemot köparen, vilken hade att betala alla de onera och skatter, som förfölle till betalning efter tillträdesdagen, samt ensam ansvara för alla med lagfart å fånget förenade kostnader.

Av byggnadsstyrelsens skrivelse inhämtas i övrigt följande:

Alltsedan seminariet nedlagts, hade nämnda byggnader, vilka stode under styrelsens förvaltning, icke utnyttjats för något statligt ändamål utan i huvudsak varit uthyrda dels till Jokkmokks kommun och dels till privata hyresgäster. Då emellertid de årliga omkostnaderna för anläggningen överstigit hyresinkomsterna och det vid ekonomisk besiktning befunnits, att rätt omfattande iståndsättningsarbeten erfordrades, därest lokalerna fortfarande skulle kunna uthyras, hade byggnadsstyrelsen ansett det böra övervägas, om statsverket icke borde avhända sig lägenheten. I anledning härav hade styrelsen hemställt hos länsstyrelsen i Luleå om utredning, huruvida byggnaderna kunde väntas bli erforderliga för något statens behov, och, därest så icke vore fallet, om förslag rörande byggnadernas försäljning eller överlåtelse på lämpliga villkor till kommunal myndighet eller enskild.

Länsstyrelsen hade ansett det vara fördelaktigast att söka åstadkomma en försäljning. Tillfälle härtill erbjöde sig, då folkskolestyrelsen i Jokkmokk beslutat föreslå kommunen att övertaga lägenheten. Mot en dylik försäljning hade länsstyrelsen intet att erinra. På grund härav hade byggnadsstyrelsen anmodat länsarkitekten Lovén att i samråd med av folkskolestyrelsen utsedda värderingsmän verkställa värdering av fastigheten samt upprätta förslag till villkor för försäljningen. Sedan en dylik värdering ägt rum den 2 februari 1939, varvid byggnaderna beräknats ha ett värde av sammanlagt 20,500 kronor och tomten jämte avloppsledningar ett värde av 3,000 kronor, hade Jokkmokks kommun anhållit om tillstånd att inköpa tomten med därå befintliga byggnader för 3,000 kronor. Sedan emellertid en enskild person hos byggnadsstyrelsen erbjudit sig inköpa lägenheten för 10,000 kronor, hade kommunen förklarat sig villig erlagga 10,000 kronor för lägenheten. Länsstyrelsen tillstyrkte, att tomten med byggnader försålles till kommunen för nämnda belopp samt på vissa villkor i övrigt.

Sedan emellertid från ytterligare en enskild person framstälts förfrågan hos byggnadsstyrelsen angående ett eventuellt inköp, hade byggnadsstyrelsen ansett sig böra offentligt utbjuda lägenheten till försäljning under förutsättning av statsmakternas medgivande. Vid anbudstidens utgång hade endast ett anbud inkommit, nämligen från Jokkmokks folkskolestyrelse och lydande å 10,000 kronor.

Såvitt byggnadsstyrelsen kunde bedöma, syntes fastigheten icke heller framdeles kunna erfordras för statligt ändamål. Trots att för lägenhetens

vård utförts endast sådana arbeten, som varit oundgängligen nödvändiga för att hindra byggnaderna att förfalla, hade under fem år omkostnaderna överstigit inkomsterna med omkring 4,700 kronor. Byggnaderna hade visserligen värderats till 20,500 kronor. Med hänsyn till att lägenheten till planläggning och utrustning numera vore så föråldrad, att dess iordningställande för tillgodoseende av nutida krav på skollokaler skulle komma att draga betydande kostnader, ansåge emellertid byggnadsstyrelsen, att det avgivna köpeanbudet borde godtagas.

Skolöverstyrelsen har i utlåtande den 15 februari 1941 tillstyrkt bifall till den gjorda framställningen.

De skäl, som byggnadsstyrelsen anfört för försäljning av ifrågavarande lägenhet till Jokkmokks skoldistrikt, synas mig bärande. Jag tillstyrker därför, att sådan försäljning sker, och har icke något att erinra mot de av styrelsen föreslagna försäljningsvillkoren. I likhet med vad tidigare skett i liknande fall torde köpeskillingen böra inbetalas till byggnadsstyrelsen och tills vidare bokföras såsom tillgång på statens allmänna fastighetsfond. Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

Departementschefen.

att lägenheten Åkerberg 8²³ om 1,2244 hektar i Jokkmokks socken av Norrbottens län må försäljas till Jokkmokks skoldistrikt mot en köpeskillning av 10,000 kronor samt på de villkor i övrigt, som angivas i oförmälda köpekontrakt.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gösta Sandberg.